19/02/2024

Καστορίας Καλλίνικος από Λαμία: «Πεθαίνει η πατρίδα και εσύ χαίρεσαι, γιατί κάποια ελίτ σε χειροκρότησε»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Με Αρχιερατικό Συλλείτουργο, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Καλλινίκου, επισφραγίστηκε χθες στον Ιερό Ναό της Αγίας Σοφίας στην προσφυγική συνοικία της Ν. Ιωνίας Λαμίας, η έλευση Ιερών Λειψάνων της Αγίας Μάρτυρος Σοφίας και της Οσίας Σοφίας της Κλεισούρας προς μόνιμη και διηνεκή ευλογία των πιστών.

Τον Μητροπολίτη Καστορίας πλαισίωσαν ο οικείος Ποιμενάρχης, Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών**, ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίας Σοφίας Ν. Ψυχικού της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών **Αρχιμ. π. Ιωαννίκιος Κουλιανόπουλος,** ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, Αρχιμ. του

Οικουμενικού Θρόνου **π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλος**, ο Εφημέριος του Ναού Αγίας Σοφίας Ν. Ψυχικού **Πρωτ. π. Γεώργιος Χριστοδούλου,** ο Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίας Σοφίας Λαμίας, **Πρωτ. π. Χρήστος Τσιλοφύτης**, καθώς και οι Αρχιδιάκονοι των δυο Μητροπόλεων.

Τους ιερούς ύμνους απέδωσαν χοροί ιεροψαλτών υπό τον Πρωτοψάλτη και Καθηγητή του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» κ. Χρήστος Τσορίγκας και υπό τον Λαμπαδάριο κ. Κωνσταντίνο Μάρκου.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τηλεοράσεως, μέσω του «Star Κεντρικής Ελλάδος», από τους Ραδιοφωνικούς Σταθμούς των Ιερών Μητροπόλεων Φθιώτιδος και Καστορίας, καθώς και από διαδικτύου.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Καστορίας

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο προεξάρχων Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος, ο οποίος χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Ο Χριστός σήμερα συνάντησε μία γυναίκα, η οποία είχε ένα μεγάλο πόνο, ήταν ασθενής η κόρη της και άρχισε με δυνατή φωνή να παρακαλεί τον Χριστό, να θεραπεύσει τη θυγατέρα της και ο Χριστός, κατά τη διάρκεια της παράκλησης αυτής, τρεις φορές και με τρεις τρόπους έδειξε την άρνησή Του να τη βοηθήσει, μάλιστα στο τέλος, μπορούμε να πούμε και την περιφρόνηση, την εξωτερική περιφρόνηση προς τη γυναίκα αυτή. Γνώριζε βέβαια την καρδιά της και ήξερε μέχρι που μπορούσε να προχωρήσει.

Έτσι λοιπόν η πρώτη άρνηση είναι όταν φώναζε η γυναίκα αυτή «Κύριε Ελέησόν με, η θυγάτηρ μου κακώς δαιμονίζεται» και ο Χριστός ούτε καν της απάντησε. Προχωρούσε στο δρόμο Του και ούτε γύρισε να την κοιτάξει. Η δεύτερη φορά ήταν όταν οι ίδιοι οι Απόστολοι, οι μαθητές Του, τους οποίους έχουμε άλλωστε και εμείς ως πρεσβευτές μεταξύ ημών και του Θεού, όταν οι ίδιοι οι Απόστολοι αυτοί, μπήκαν στη μέση και ζήτησαν από το Χριστό έστω και με ένα τρόπο έμμεσο, «Χριστέ μου, κάνε κάτι, αυτή μας ακολουθεί και φωνάζει πίσω μας», δηλαδή η γυναίκα ήταν πίσω από το Χριστό και φώναζε και τότε ο Χριστός πάλι αρνήθηκε και είπε «Εγώ ήρθα να βοηθήσω τα πρόβατα του οίκου Ισραήλ, όχι αυτή τη γυναίκα». Η γυναίκα όμως και πάλι δεν αποθαρρύνθηκε, αλλά με πιο μεγάλη δύναμη πήγε πλέον και έπεσε στα πόδια του Χριστού, μπροστά στο Χριστό, η ίδια, άφησε τους διαμεσολαβητές, άφησε τους πρεσβευτές και η ίδια έπεσε στα πόδια του Χριστού και είπε «Κύριε Ελέησον με». Κι ο Χριστός πλέον ενέτεινε την αδιαφορία Του θα λέγαμε, επαναλαμβάνω διότί ήξερε την καρδιά της, ότι δεν είναι

καλό να παίρνουμε το ψωμί από τους κυρίους και να το ρίξουμε στα σκυλάκια. Την αποκάλεσε σκυλάκι, σκυλί, και αυτή δεν πειράχτηκε αλλά είπε «ναι Κύριε αλλά και τα σκυλάκια τρώνε από τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι των κυρίων μας».

Τότε ο Χριστός είπε το περίφημο λόγο «Μεγάλη είναι η πίστη σου, γυναίκα! Ας γίνει όπως το θέλεις».

Μεγάλος λόγος να μας πει ο Θεός να γίνει το θέλημά μας, γιατί για να μας το πει αυτό ο Θεός, να το πει σε κάποιον άνθρωπο, σημαίνει ότι το θέλημά του αυτό είναι άγιο, είναι αγνό, είναι ανιδιοτελές. Σε ποιόν θα πει ο Χριστός να γίνει το θέλημα του; Στον φιλάργυρο που ει δυνατόν να γίνει όλος ο κόσμος χρυσάφι για να τον αποκτήσει; Στον φιλήδονο που ει δυνατό να γίνει όλος ο κόσμος ψωμιά, για να τα φάει ή όργανα της φιληδονίας του; Στο φιλόδοξο που θέλει να κυριεύσει όλο τον κόσμο; Σε ποιον θα πει ο Χριστός: «Γενηθήτω τό θέλημά σου!». Σε αυτόν που είναι ταπεινός, αγαπάει τους άλλους ανθρώπους και δεν ζητάει στην πραγματικότητα κάτι για αυτόν. Έλεγε η γυναίκα «Ελέησόν με» και εννοούσε τη θυγατέρα της, τον άλλον άνθρωπο. Αυτή είναι η Χαναναία γυναίκα.

Αλλά μια άλλη Χαναναία γυναίκα μάλλον τα οστά, τα Λείψανα, τα Ιερά Λείψανα μιας άλλης Χαναναίας γυναίκας μετά από έμπνευση του Μητροπολίτου σας, του κ. Συμεών, μεταφέραμε χθες από την Ιερά Μονή της Κλεισούρας στην Μακεδονία, στην Καστοριά, για να τα έχετε στον Ιερό Ναό αυτό της Αγίας Σοφίας και των θυγατέρων της, των Μαρτύρων, των Μεγαλομαρτύρων, Πίστης, Αγάπης και Ελπίδας, για τις οποίες μας μίλησε χθες ο Πανοσιολ. Αρχιμ. π. Ιωαννίκιος.

Σας έφερα λοιπόν με έμπνευση του Μητροπολίτου σας τα Λείψανα μιας άλλης Χαναναίας γυναίκας, της Σοφίας, της Οσίας Σοφίας της Ασκήτριας, της Σοφίας της Χοτοκουρίδου, η οποία είναι ένα βλαστάρι του Οικουμενικού Ελληνισμού, από τον Πόντο κι η οποία γεννήθηκε το 1883 και στη ζωή της, όλη της τη ζωή, όχι μόνο σε μία περίσταση και σε μία φάση της ζωής της έγινε Χαναναία γυναίκα απέναντι στο Χριστό και έλαβε και άκουσε από το Χριστό το «Γενηθήτω το θέλημά σου ως θέλεις». Πρώτον ήταν στα χρόνια πριν την Μικρασιατική Καταστροφή και τη Γενοκτονία των Ποντίων αδελφών μας, επαντρεύτηκε και πήρε έναν άντρα και έκανε και ένα παιδάκι και μόλις το παιδάκι πήγε δύο χρονών, εκοιμήθη, τον δε σύζυγό της τον πήρανε στα τάγματα εργασίας και έχασε τα ίχνη του, γιατί κι αυτός ήταν ένας από τους δολοφονηθέντες από το τουρκικό τότε καθεστώς.

Και έχασε το σύζυγό της και το παιδί της και ήρθε

πρόσφυγας πρώτα στη Θεσσαλονίκη και μετά στην Πτολεμαΐδα και μετά την φωνή της Παναγίας έζησε πενήντα χρόνια μέχρι που κοιμήθηκε σε ηλικία 91 ετών

παρόλες τις μεγάλες στερήσεις.
Είπε χθες ο Μητροπολίτης σας ότι το μοναστήρι στο οποίο έζησε 50 χρόνια στην Παναγία της Κλεισούρας έχει πολύ ψύχος, δε το βλέπει ο ήλιος και πράγματι αν χιονίσει τον Οκτώβριο το χιόνι θα σηκωθεί τον Μάρτιο ή τον Απρίλιο, ένα σκιερό και πολύ ψυχρό μέρος. Κι εκεί ζούσε με ψίχουλα, πραγματικά ψίχουλα και τροφές, όχι υγιεινές σύμφωνα με τα δικά μας δεδομένα και την πρώτη φορά όταν κοιμήθηκε το παιδί της κι ο άντρας της παρακάλεσε το Θεό. Δεν Τον παρακάλεσε; Δεν παρακάλεσε αυτή η πιστή γυναίκα για τον άντρα της και το παιδί της; Και φαίνεται ο Θεός σαν να μην την άκουσε. Δεν παρακάλεσε να μην γίνει ο ξεριζωμός και η σφαγή; Παρακάλεσε. Και φαίνεται ότι ο Θεός της είχε στραμμένη την πλάτη. Και όταν ήρθε στην Μακεδονία, στη Θεσσαλονίκη και στη Πτολεμαΐδα και εκεί άκουσε, φαίνεται να άκουγε, γιατί ήταν περιφρονημένη ως πρόσφυγας ότι «εγώ ενδιαφέρομαι και αγαπάω τους Έλληνες και όχι τους πρόσφυγες», φαινόταν, θα μπορούσαμε να πούμε ότι άκουγε κι αυτό το λόγο διότι ως πρόσφυγας ήταν περιφρονημένη, αλλά κι όταν πήγε και προσκύνησε στο μοναστήρι της Παναγίας κι εκεί άκουσε «δεν θα πάρω το ψωμί να το δώσω στα σκυλάκια». Ερχότανε οι πιστοί με τις οικογένειές τους, καθωσπρέπει χριστιανοί, με τις νηστείες τους, με τα ρούχα τους, με τις προσευχές τους και τα λοιπά, όπως πηγαίνουν οι χριστιανοί στην εκκλησία κι αυτή ήταν μια ζητιάνα στην πόρτα του μοναστηριού και θα άκουσε, λέμε έτσι πνευματικά, αλληγορικά, τη φωνή του Χριστού «ε, δε θα πάρουμε το ψωμί από τους χριστιανούς να το δώσω σε σένα τη ζητιάνα, το σκυλάκι της Παναγίας». Κι όμως η Οσία Σοφία παρέμεινε εκεί και είπε «ναι και σε μένα Χριστέ μου, έστω και σκυλάκι θέλω να ζω από τα ψίχουλα της Τραπέζης». Ποια είναι η Τράπεζα. Είναι η Αγία Τράπεζα που στρώνεται κάθε Θεία Λειτουργία σε ένα Ιερό Μοναστήρι και της έδωσε ο Θεός και της είπε : «Γενηθήτω ως θέλεις».
Και τι ήθελε η Αγία Σοφία. Την θεραπεία και το καλό των ανθρώπων που ερχόντουσαν στο μοναστήρι. Προσευχόταν για όλο τον κόσμο και της έδωσε αυτό το θαυματουργό φάρμακο, ώστε και κατά τη διάρκεια της ζωής της και μετά το θάνατο να γίνεται αυτό που θέλει, δηλαδή να θεραπεύονται οι άνθρωποι και να προστατεύονται από το Θεό. Και η Χαναναία λένε οι Πατέρες και η Σοφία δεν ήταν γυναίκες απογοητευμένες, απελπισμένες, οι οποίες μέσα στην απελπισία τους κάπου ζητούσαν μία διαφυγή, αλλά έβλεπαν την αγάπη και διαισθάνοταν τη θεότητά του Χριστού.
Η γυναίκα αυτή και η Χαναναία και η Οσία Σοφία αισθάνθηκαν τη θεότητα του Χριστού. Δεν έβλεπαν απλώς έναν άνθρωπο, αλλά έβλεπαν την Χάρη του Θεού, το φωτοστέφανο, την αγάπη Του, τη γλύκα Του, τη στοργή Του, το φως Του και για αυτό παρέμειναν εκεί και δεν τις επηρέαζε ούτε η περιφρόνηση των ανθρώπων, ούτε τα σχόλια των ανθρώπων αλλά ήταν κολλημένοι πού; 'Όχι από την απελπισία,

αλλά από την αγάπη στο Χριστό.

Όταν οι Άγιοι βλέπουν τον Θεό δεν ψάχνουν να βρουν τι πιστεύουνε. Βλέπουν το Χριστό με την δόξα τη θεϊκή είτε ήταν οι Απόστολοι στη Μεταμόρφωση, είτε ήταν ο Άγιος Στέφανος, είτε ήταν η Χαναναία, είτε ήταν η Οσία Σοφία. Βλέπουν το Θεό και αυτή την αγάπη Του και το φως Του ζητούνε και δεν τους εμποδίζει τίποτα σε αυτό».

Συνεχίζοντας το κήρυγμά του ο κ. Καλλίνικος σημείωσε:

«Σήμερα τι μπορεί να μας πει η Χαναναία και η Οσία Σοφία στη ζωή μας;

Καταρχάς μπορούμε να πούμε ότι οι Χαναναίοι μπορεί να είναι ο καθένας από εμάς που καταλαβαίνει ή έχει έναν άνθρωπο που τον αγαπάει και υποφέρει ή προσεύχεται για τον εαυτό του και πέφτει στα πόδια του Χριστού και κανονικά τίποτα δεν μας εμποδίζει στο να πέφτουμε στα πόδια του Χριστού και να Τον παρακαλούμε. Αλλά σήμερα μας λέει Χαναναία είναι και η Οσία Σοφία, η οποία ακούει από το Χριστό να γίνει το θέλημά της και για αυτό μεταφέρει τις δικές μας προσευχές, τις μεταφέρει στο Χριστό κι για αυτό θαυματουργεί κι για αυτό ζητάμε και λέμε: «Εμείς δεν καταλαβαίνουμε, Οσία Σοφία, έχουμε τη νόσο «Αγνωσία». Δεν καταλαβαίνουμε την κατάστασή μας, δεν έχουν το γνώθι σεαυτόν. Σε παρακαλούμε: προσευχήσου στο Θεό για μας».

Αλλά νομίζω ότι μπορούμε να κάνουμε και μία άλλη μεταφορά και ολιγωρία σήμερα και να πούμε ότι Χαναναία είναι η Αγία μας Εκκλησία και η αγαπητή της κόρη και θυγατέρα που πάσχει κακώς και είναι η Ελλάδα μας, η πατρίδα μας. Ακριβολογώντας, παιδί της Καθολικής Εκκλησίας είναι η Εκκλησία της Ελλάδος, αλλά επειδή όλοι οι Έλληνες είναι Ορθόδοξοι κατά το πλείστον και πιστεύουν στο Χριστό μπορούμε να πούμε ότι όλη η Ελλάδα είναι παιδί της Χαναναίας της Εκκλησίας μας, η οποία ιδρύθηκε όταν ο Χριστός βγήκε από τα όρια της Ιουδαίας. Και βλέπει η Χαναναία το παιδί της, την Ελλάδα, να υποφέρει κακώς. Πώς υποφέρει η Ελλάδα κακώς;

Πρώτον, διότι έχει εισέλθει στην πατρίδα μας, να ξεκινήσουμε από τα δικά μας, μια άλλη θεολογία, στοχαστική, φανταστική και έχουμε παραμερίσει τη νηπτική και ησυχαστική θεολογία, που είναι θεραπευτική και βλέπει τα πραγματικά προβλήματα του ανθρώπου, ενώ η στοχαστική θεολογία είναι έξω της πραγματικότητας και μάλλον κάνει απίστους τους ανθρώπους παρά πιστούς.
Δεύτερον, είναι η αθεΐα, που υπάρχει στην πατρίδα μας και η αποστασία δεν είναι διαδεδομένη, γιατί οι Έλληνες πιστεύουν, δεν υπάρχει άθεος Έλληνας, γιατί οι Έλληνες έχουν λογική και ένας λογικός άνθρωπος δεν μπορεί να είναι άπιστος. Ο λογικός άνθρωπος δεν είναι άπιστος. Όταν όμως κυριαρχείται από τα πάθη της φιληδονίας, της φιλοδοξίας, της φιλαργυρίας ή πρέπει να βρει έναν Θεό που να

δικαιολογεί και να καλύπτει αυτά του τα πάθη και να γίνει φανατικός και μισαλλόδοξος ή αν ο Θεός όπως είναι ο Χριστός μας δεν καλύπτει αυτά τα πάθη, αλλά συζητάμε να τα θεραπεύσουμε, τότε ο άνθρωπος δηλώνει άθεος για να μπορεί να υπηρετεί τα πάθη του και δεν είναι το πρόβλημα ότι μπορεί κάποιος σε μια στιγμή της ζωής σου να πει «δεν πιστεύω», το πρόβλημα είναι ότι άνθρωποι που δηλώνουν άθεοι θέλουν να ηγηθούν της Ελλάδας, της πατρίδας μας.

Το τρίτο, είναι η οικογένεια. Η κρίση στην οικογένεια. Το βλέπουμε στις γυναικοκτονίες, το βλέπουμε στη βία, την ενδοοικογενειακή βία, το βλέπουμε στα παιδιά που μεγαλώνουν σε οικογένειες που έχουν τόση βία μέσα τους που χτυπάει το ένα το άλλο μέσα στα σχολεία και έξω στους δρόμους. Το βλέπουμε στα διαζύγια, το βλέπουμε στην απροθυμία των νέων ανθρώπων να δημιουργήσουν οικογένεια και δεν είναι τυχαίο αυτή η κρίση στην οικογένεια, δεν μας την έφερε ο πελαργός την κρίση στην οικογένεια. Μας την έφεραν τα διαδοχικά νομοθετήματα εδώ και 50 χρόνια από την κατάργηση των νόμων περί της δημοσίας αιδούς, απ' τα αυτόματα διαζύγια, από όλους αυτούς τους νόμους και τις διατάξεις και τις πρακτικές, οι οποίες τον θεσμό της οικογένειας τον εκχυδαΐζουν και για αυτό φτάσαμε στις μέρες μας στην κρίση της ελληνικής οικογένειας που τη βλέπουμε.

Και ένα τελευταίο που το βλέπω εγώ, δε ξέρω αν το βλέπετε εσείς στη Λαμία, να κλείνουν τα σχολεία το ένα μετά το άλλο. Τι άλλο περιμένουμε για να κλάψουμε για την πατρίδα μας, την Ελλάδα μας, όταν βλέπουμε τα σχολεία τουλάχιστον στην επαρχία μου, μεγάλα χωριά είχαν 1500 άτομα, 1000 άτομα, εκατοντάδες παιδιά στο σχολείο. Έρημα, κλειστά τα σχολεία σε όλη την επαρχία, μεγάλη, όμορφη, εύφορη επαρχία, η γη της επαγγελίας η Μακεδονία μας και κλείνουν τα σχολεία το ένα μετά το άλλο. Τι άλλο περιμένουμε για να κλάψουμε και να δούμε ότι η θυγατέρα αυτής της Εκκλησίας η πατρίδα μας υποφέρει. Αυτά είναι αγαπητοί μου αδελφοί τα σημάδια της ασθένειας του «κακώς έχειν» της πατρίδας μας και ποιος ενδιαφέρεται και ποιος κλαίει γι' αυτά; Μόνο η Εκκλησία. Μόνο η Εκκλησία καταλαβαίνει. Εδώ κλείνουν τα σχολεία και εμείς γιορτάζουμε και πανηγυρίζουμε, γιατί κάποιο λόμπι απ'έξω μας χτύπησε τα παλαμάκια για κάτι που κάναμε. Μα αιμορραγεί, πεθαίνει η πατρίδα και εσύ χαίρεσαι, γιατί κάποια ελίτ σε χειροκρότησε! Για όνομα του Θεού! Μόνο η Εκκλησία ενδιαφέρεται, γιατί μόνο η Εκκλησία γνωρίζει τι σημαίνει άνθρωπος και ποια είναι η δόξα του ανθρώπου, η αγιότητα και πώς φθάνει όταν φεύγει από το Θεό».

Κατακλείοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος σημείωσε:

«Μόνο η Εκκλησία είναι αυτή που γνωρίζει τη θεότητα και την ανθρωπότητα του Χριστού ότι ο Θεός είναι αγάπη και δεν καλύπτει πάθη, δεν είναι μισαλλόδοξος αλλά αγαπά τον άνθρωπο και σταυρώθηκε για μας. Και όταν λέω Εκκλησία εννοώ τους ιεράρχες, εννοώ τους ιερείς που λειτουργούν σχεδόν κάθε μέρα και

προσεύχονται για σας, εννοώ τους μοναχούς που προσεύχονται για τον κόσμο όταν είναι καλοί μοναχοί και αγαπούν την προσευχή, εννοώ τις γιαγιάδες που πηγαίνουν τα παιδιά και τους μαθαίνουν να ανάβουν το κεράκι και να προσεύχονται, εννοώ τις, μητέρες, τους πατεράδες, τους παππούδες που φέρνουν τα παιδιά και τους μαθαίνουν ποια είναι η πίστη και η εκκλησία και τους μαθαίνουν αξίες και αρχές γιατί αυτός είναι ο ελληνισμός. Αυτός είναι ο ελληνισμός στον οποίο ανήκει και η Οσία Σοφία».

Φθιώτιδος Συμεών: Μεγάλη ευλογία για το Ναό της Αγίας Σοφίας

Προ της απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών για άλλη μία φορά εξέφρασε την ευγνωμοσύνη της τοπικής Εκκλησίας προς τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο τον Β΄ για την ευλογία να μεταφερθεί εκ του Ιερού Ναού Αγίας Σοφίας Ν. Ψυχικού τεμάχιο του Ιερό Λειψάνου της Αγίας Μάρτυρος Σοφίας, ευχαριστώντας τον Προϊστάμενο Αρχιμ. π. Ιωαννίκιο Κουλιανόπουλο, τους Εφημερίους του Ναού και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και ευχαρίστησε και τον Άγιο Καστορίας, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Καλλίνικο, τον Ποιμενάρχη της ιδιαιτέρας του πατρίδος για την μεγάλη ευλογία να μεταφερθεί τεμάχιο του Ιερού Λειψάνου της Οσίας Σοφίας της εν τη Μονή της Κλεισούρας Ασκησάσης, της «Χελιδόνας του Πόντου», τα οποία θα παραμείνουν στο Ναό της Αγίας Σοφίας προς διηνεκή ευλογία του λαού του Θεού.

Ο κ. Συμεών κλείνοντας την προσφώνησή του χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Ιστορική πράγματι αυτή η μέρα και μεγάλη ευλογία για το Ναό της Αγίας Σοφίας, μεγάλη ευλογία για όλους μας και μεγάλη ασφάλεια και προστασία να ξέρουμε ότι στην καρδιά της Λαμίας, στο κέντρο της πόλεως μας, βρίσκονται εδώ οι Αγίες παρούσες, όχι μόνο με τα εικονίσματά τους, όχι μόνο με την πρεσβεία τους, με την ευλογία τους, αλλά και με την σωματική τους παρουσία, με τα Ιερά τους Λείψανα ώστε ανά πάσα στιγμή να μπορούμε να καταθέτουμε στις μεγάλες αυτές Αγίες της Εκκλησίας μας το αίτημά μας για σοφία.

Έχουμε ανάγκη για σοφία όλοι μας ανεξαιρέτως και να ζητούμε σοφία από τις φερώνυμες του ονόματος Σοφία που είναι δώρο και καρπός της Άκτιστης Χάριτος του Θεού.
Δεχτείτε την ευγνωμοσύνη μας και παρακαλώ να μεταφέρετε τον ασπασμό μας στα άγια χώματα και στα άγια πρόσωπα της Μακεδονίας».

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν αιρετοί και θεσμικοί εκπρόσωποι του τόπου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Καλλίνικος και ο Αρχιμ. π. Ιωαννίκιος και οι συνοδείες τους, ευρισκόμενοι στην Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος, είχαν την ευκαιρία να επισκεφτούν το Κατασκηνωτικό Κέντρο της Ιεράς Μητροπόλεως «Η Αγία Αικατερίνη» στο Καινούργιο Λοκρίδος, το Ιερό Επισκοπείο Ταλαντίου και Λοκρίδος όπου προσήλθε και ο Δήμαρχος Λοκρών κ. Αθανάσιος Ζεκεντές, καθώς και να προσκυνήσουν στον Ιερό Ναό του Αγίου Κωνσταντίνου στην ομώνυμη κωμόπολη της Λοκρίδος και στις Ιερές Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Καμένων Βούρλων και Γενεσίου της Θεοτόκου Δαμάστας, όπου έγιναν δεκτοί με αισθήματα αγάπης και σεβασμού από τους ιερείς, τους Αγίους Καθηγουμένους και τις Ιερές Αδελφότητες των Μονών.

Δείτε φωτογραφικό υλικό ΕΔΩ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου